

Egyesületi ügyek

Országos Bányászati Konferencia

Az Országos Bányászati és Kohászati Egyesület a Magyar Bányászati és Földtani Hivatallal együttműködve a MOL Nyrt. támogatásával 2015. március 19-20-án Egerszalókon Országos Bányászati Konferenciát szervezett a bányászatban, a szénhidrogéniparban és a geotermiában tevékenykedő felső- és középvezetők részére. A konferencián a bányászattal és a szénhidrogéniparral kapcsolatban álló szinte minden számottevő vállalkozás képviseltette magát összesen 160 fővel. A nagy érdeklődést kiváltó kétnapos eseményen 18 szakmai előadás hangzott el.

A konferenciát *dr. Nagy Lajos*, az OMBKE elnöke nyitotta meg. A konferencia védnökségét elvállaló *dr. Aradszki András*, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (NFM) Energiapolitikáért felelős államtitkárnak megnyitó előadását *Horváth Zoltán* főosztályvezető ismertette, mivel az adott napon az előadónak európai uniós tárgyaláson kellett részt vennie. Az előadás tájékoztatást adott az energiastratégia végrehajtásának helyzetéről és a jelentősebb hazai nyersanyag-előfordulásokról.

Az NFM és az MBFH részéről három-három előadás

Dr. Tamaga Ferenc

hangzott el. Nagy várakozás előzte meg az MBFH elnökhelyettese, *dr. Tamaga Ferenc* előadását, aki ismertette az államreform keretében történő intézkedéseket, melynek során a bányakapitányságok beolvadnak az illetékes megyei kormányhivatalokba. A bányászati jogszabály aktuális változásairól, a bányatörvény újabb módosításának fontosabb részeitől *dr. Káldi Zoltán* bányakapitány és *Utassyné Győri Andrea* MBFH osztályvezető adott részletes tájékoztatást.

Az NFM részéről az ásványvagyon-hasznosítás aktualitásait *Kasó Attila* miniszteri megbízott foglalta össze, míg az NFM bányászati kommunikációjáról *Korítár Henriette* adott ismertetést.

A hazai ásványi nyersanyagok hasznosításának lehetőségeit *Szakál Tamás*, a Magyar Bányászati Szövetség elnöke, a MOL Nyrt. termelési igazgatója foglalta össze. A hazai szilárd-ásvány-bányászat témakörében *dr. Fancsik Tamás*, a Magyar Földtani és Geofizikai Intézet igazgatója tartott előadást „A szénbányászat lehetséges szerepe a komplex régiófejlesztésekben” címmel. A lepperspektivikusabb bányászati adottságunk, a lignitvagyon jövőbeni hasznosítási lehetőségeit *Derekas Barnabás*, a Mátrai Erőmű Zrt. bányászati igazgatója ismertette. Az ipari ásványok bányászatának és piaci lehetőségeinek kérdéskörébe engedett betekinteni *dr. Farkas Géza*, a Perlit 92 Kft. tulajdonosa és ügyvezető igazgatója „A magyar perlit jelene és jövője” című előadásában.

Nagy érdeklődés követte a nem konvencionális szénhidrogének kutatásáról és kitermelési lehetőségeiről szóló előadást, melyet *dr. Holoda Attila*, az Aurora Energy Kft. ügyvezető igazgatója tartott „A nem-hagyományos szénhidrogének jelentősége a világban és Magyarországon” címmel. Ezen előadáshoz

szakmailag szorosan kapcsolódott *dr. Szabó György*, a Falcon Oil&Gas igazgatójának előadása „A rétegrepszítés magyarországi lehetőségei és várható eredményei” címmel.

A hazai energiagazdálkodást segítő föld alatti gáztárolás aktuális kérdéseiről *Fritsch László*, a Magyar Földgáztároló Zrt. elnök-vezérigazgatója adott tájékoztatást.

A geotermikus energiavagyonunk értékeléséről *Nádor Annamária* tudományos főmunkatárs (Magyar Földtani és Geofizikai Intézet – MFGI), a geotermikus energia kutatási projekt-ről a Jászberény koncessziós területen *dr. Pethő Sándor* (MOL Nyrt.) tartott előadást.

A bányászat újralesztésének reményében szerveződött bányászati klaszterek tevékenységéről *dr. Korompay Péter*, az Észak-Dunántúli Nemzetközi Bányászati Klaszter titkára számolt be.

Nagy visszhangot váltott ki *dr. Héjjas István* előadása a természetvédelem és energiafüggőség összefüggéseinek elemzéséről. Előadásában számításokkal és mérésekkel alátámasztva cáfolta a már világszerte elterjesztett és az energiapolitikában is nagy súlyt kapott véleményt, mely szerint a klímaváltozást az ipar által kibocsátott szén-dioxid eredményezi.

Végül *dr. Hámor Tamás* főosztályvezető (MBFH) mutatta be az EU közösségi nyersanyag-politikához kapcsoló jogalkotás és finanszírozás kérdéseit, az EU által támogatott projekteket.

A konferencia résztvevői az első napi előadásokat követően jó hangulatú baráti találkozón vettek részt az egri Juhász pincészetben.

A konferencia nagy szervezethez, végig élénk érdeklődés mellett zajlott le, melyet segítettek a levezető elnökök: *dr. Gagyi Pálffy András*, *Kőrösi Tamás*, *dr. Katona Gábor*, *Bihari György*.

Az elhangzott előadásokból a következő egybehangzó megállapítások tehetők:

- Feltétlenül szükség lenne hazánkban, mind az Európai Unióban egy ásványi nyersanyag-politika kialakítására.
- Az állami vezetés szintjén szükséges lenne a nyersanyag-kitermeléssel és -hasznosítással, vagyis a bányászattal kapcsolatos ügyekben felelős államtitkár-helyettesi tisztségre.
- A bányakapitányságok több mint százöt év működő országos szervezete beolvasztásának célszerűsége a megyei kormányhivatalokba kétségeket ébreszt a szakma művelői körében.
- A nem konvencionális szénhidrogének kutatását és termelését állami szinten is támogatni kell.
- Az energiastratégia felülvizsgálata során a hazai lignitre alapozott villamosenergia-termelést feltétlenül figyelembe kell venni hosszú távon is.
- Az energiastratégia kialakítása során nem lehet korlátozó feltétel a dekarbonizáció, mivel nem bizonyítható a szén-dioxid szerepe az üvegházhatásban, illetve a klímaváltozásban.

Zárszavában *dr. Nagy Lajos* méltatta a résztvevők által mindvégig nagy érdeklődéssel követett és hasznosnak ítélt konferenciát. Hangsúlyozta, hogy a bányahatóság átszervezését követően a jövőben még nagyobb szükség lesz az ország különböző területén dolgozó szakemberek összefogására, melyhez az OMBKE alapszabályában rögzített célkitűzései alapján minden segítséget megad. Egváttal felvetette, hogy célszerű lenne a konferencián elhangzott közös megállapításokat az érintett civil szervezetekkel történt előzetes egyeztetés után eljuttatni a politikai és kormányzati szervekhez is.

Az adott témák legkompetensebb szakembereitől hallott előadások megtekinthetők az OMBKE honlapján: www.ombkenet.hu

G.P.A.

121 éves a „Jó szerencsét!” köszöntés

A „Jó szerencsét!” köszöntés elfogadásának (a német „Glück auf!” helyett) 100. évfordulóján, 1994-ben megalapított hagyomány folytatásaként évről évre megemlékezést tart a BDSZ és az OMBKE Várpalotán a *Jó szerencsét! Művelődési Házban*.

2015. április 10-én a zsúfolásig megtelt „Dr. Szíj Rezső” nagytanácsteremben került sor az immár 121 éves köszöntés tiszteletére megrendezett ünnepségre.

A Bányászhimnusz elhangzása és a *Faller Jenő Szakközépiskola és Kollégium* diákjainak kultúrműsora után *dr. Horn János* – aki eddig minden ünnepség szervezője és narrátora volt – köszöntötte a megjelenteket, közöttük név szerint is: *dr. Nagy Krisztinát*, a Veszprém Megyei Kormányhivatal igazgatóját, *Jászai Sándort*, a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal elnökét, *Talabér Mártát*, Várpalota polgármesterét, *dr. Debreczeni Ákost*, a ME Műszaki Földtudományi Kar dékánhelyettesét, *dr. Baksa Csabát*, a Magyarhoni Földtani Társulat (MFT) elnökét, *dr. Tamaga Ferencet*, a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal elnökhelyettesét, *dr. Nagy Lajost*, az OMBKE elnökét, *Rabi Ferencet*, a BDSZ elnökét, *Huszár Lászlót*, az OMBKE alelnökét, a Bányászati Szakosztály elnökét, *dr. Gagyí Pálffy András*t, az OMBKE ügyvezető igazgatóját, *Kasó Attilát*, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium miniszteri biztosát, *Pappné Csóvári Zsófiát*, a THURY-VÁR Nonprofit Kft. igazgatóját, *Zugor Balázst*, Várpalota alpolgármesterét.

Ezt követően *dr. Kereki Ferenc*, a Radioaktív Hulladékokat Kezelő Kht. ügyvezető igazgatója tartott látványos képekkel illusztrált, nagy szakmai tartalmú előadást „A radioaktív hulladékok és a bányászat” címen. Az előadásban kitekintett az EU és a világ kutatásaira, eredményeire a radioaktív hulladékok –

Dr. Kereki Ferenc előadása

különös tekintettel a nagy aktivitású hulladékok – biztonságos elhelyezésére. Bemutatta a hazai kutatások jelenlegi helyzetét és közeljövőbeli terveit, feladatait.

Az emléktáblánál *Huszár László* tartotta meg az ünnepi beszédet. Beszédében visszatekintett a köszöntés eredetére, az emléktábla alkotójára, majd Várpalota történetére és abban a bányászat szerepére, elismerését fejezte ki a bányász hagyományok ápolásáért a városban. A hazai bányászat helyzetét áttekintve szöveg a közelmúltban megszűnt mélyműveléses szén- és bauxitbányászatról. Számokkal illusztrálta ugyanakkor, hogy folytatódik a mátra-bükkaljai külfejtéses lignittermelés, továbbá jelentős kő-, kavics- és ásványbányászat folyik, valamint kőolaj- és földgáztermelés. Felhívta a figyelmet a véges mennyiségű ásványkincsekkel való gazdálkodás fontosságára és a másodnyersanyagok, az újrahasznosítás szerepére ezen a téren. Végül megköszönte a 21 éves rendezvény szervezőinek munkáját, és „Jó szerencsét!” kívánt a folytatáshoz.

Az emlékbeszéd után 14 szervezet koszorúzott, köztük az OMBKE nevében *dr. Nagy Lajos* és *dr. Gagyí Pálffy András*.

Az ünnepség záróeseménye az állófogadás volt, ahol a pohárköszöntőt *dr. Baksa Csaba*, az MFT elnöke tartotta, kifejtve abbéli meggyőződését, hogy a bányászat örök, hiszen az emberiség ellátását, jólétét szolgálja.

A fogadás után, ahol rég – talán több éve – nem látott barátok beszélgettek, mint 1994 óta mindig, az alábbi szavakkal fejeződött be az ünnepség: „Jövőre veled ugyanitt!”

Dr. Horn János

LIV. Bányamérő Továbbképző és Tapasztalatsere

A Bányászati Szakosztály Bányamérő Szakcsoportja idén is megrendezte a bányamérők éves rendezvényét, ez esetben tizenegyediket „Bányamérés az Olajiparban” témakörben.

A rendezvény helyszínéül ezért is a zalai térséget választottuk; Zalaszentlászlón a Birdsong Hotelt, mely igen színvonalas feltételeket teremtett a mintegy kilencven szakember számára.

Rendezvényünk 2015. május 20-án kezdődött Zalaegerszegen, gyönyörű időben az Olajipari Múzeum megtekintésével, ahol *Tóth János* igazgató fogadott bennünket érdekes előadással és egy múzeumkerti sétával.

Innen autóbusszal szállította a kollégákat a szállodába, ahol a CentrálGeo Kft. „Repülési mérési adatgyűjtés” címmel tervezett bemutatóját elmosta az eddigre megérkezett eső. Sajnos az esős idő végig kitartott a rendezvényünk teljes ideje alatt. Jólesett viszont az esti vacsora-parti, baráti beszélgetések, zenés műsor.

A fő napunk 21-e csütörtök volt, ekkor teljesedett ki a résztvevők létszáma. A szakmai előadások előtt, a Bányászhimnusz után *dr. Havasi István*, a szakcsoport elnöke ünnepélyesen megnyitotta a rendezvényt. Az elnökségben helyet foglalt a község polgármestere, *Bohár István*, aki meleg szavakkal üdvözölte a résztvevőket, továbbá az MBFH részéről *Veres Imre*, valamint *Wéber József* alelnök és *Hollósi László* titkár.

A megnyitó után négy szekcióban szakmai előadások sokasága következett, melyek este fél hétig tartottak. A bányamérőket érintő jogi, szakmai, technikai, történeti előadásokat hallhattunk a közönség nem lankadó figyelme mellett. A rendezvény ideje alatt műszerkiállítás és -bemutató volt, a műszerforgalmazók jóvoltából.

Ezt a napot is megkoronázta a baráti vacsora, melynek szerves része volt a „vizes” szakest, melyet *Dobos Szabolcs* vezényletével élhettek át a kollégák. Búcsúztattuk a frissen nyugdíjba vonulókat, tiszteletbeli hites bányamérőnek választotta társaságunk *dr. Ridl István* kollégánkat. Természetesen nem feledkeztünk meg az elmúlt időszakban elhunyt kollégáinkról sem, utolsó „Jó szerencsét!” kívánva nekik.

A záró napunk sem telt el érdekességek nélkül, bár az idő nem kedvezett nekünk. Buszos program keretén belül megtekintettük az NLT-3 működő tankállomást Gellénházán, Dobos Szabolcs vezetésével, illetve a zalaegerszegi tévétoronyt.

Hazautazás előtt remélve, hogy maradandó élményeket szereztek a kollégák, „Jó szerencsét!” kívántunk egymásnak, várva a 2016-os találkozót.

Szakcsoportunk köszönetet mond az OMBKE, a MOL Nyrt. és a Wéber 2000 Kft. szervezetének odaadó támogatásáért!

Hollósi László

Jubileumi Bányász-Kohász-Erdész Emléktúra Zemplénben

A 2000 május elején megalakult „Úgy is egyszer... Bányász-Kohász-Erdész Asztaltársaság” tagjainak 14 főnyi csapata – kik tagjai az OMBKE-nek, ill. az OEE-nek is – 2015. május 1-3. között szakmai és nemzeti hagyományápoló emléktúrán vett részt a borsodi – Diósgyőr-közeli – barnakőszén-bányászat és az Eperjes-Tokaji hegység Telkibánya-közeli ércbányászati, valamint a Zempléni Tájvédelmi Körzet erdészeti emlékeinek felkeresésére. A túra programjában kiemelt szerepet kaptak az utóbbi években már felújított és a jelenleg nagyszabású rekonstrukció alatt álló, az épített örökséghez tartozó várak és kastélyok, melyek az Anjou-korban és a 18-19. században élték virágkorukat.

Utunkat a 2014-ben elkészült, gyönyörűen helyreállított diósgyőri királyi várkastélyban kezdtük, ahol még koránt sincs vége a tervezett munkáknak. Korhű ruhát viselő és a régies magyar beszédet felelevenítő vezetőnőnk teremről teremre vezetve ismertette meg bennünket az átfogott korok szokásaival és a várkastélyi élet rejtelmével, közben a pazar lovagteremben lévő tölgyfa asztalok mellett a selmeci Vendégháza szövegkönyvét köszöntött meg a kalauzolás, majd a várkastély udvarán lovagi párviadalnak lehettünk tanúi. Itt a Nagy Lajos korabeli pénzverés eszközeivel alumínium tárcsákból dénárokat is verethettünk. A kastélyból bizakodó pillantást vethettünk az egykori vas- és acélgyártás pusztuló területére, annak a friss hírek tudtán, hogy a Miskolci Steel Mills Kft.-nél új miniacélmű és hengermű építését kezdték meg, ahol évi 120-150 ezer tonna minőségi ötvözött acél import kiváltása válik lehetővé 500-1000 új munkahely kialakítása mellett.

Túránk következő állomásán az 1870-től megkezdett, a diósgyőri vasmű szélnigényét kielégítő, Perces-Lyukóbánya környéki barnakőszén-bányászat megmaradt emlékei közül az

A diósgyőri vár lovagtermében

1947. évi, 12 bányász életet követelő szerencsétlenség emlékművét, az F6-os elővájó gépet és a Granzenstein Gusztáv által 1886-ban épített és később kibővített 2334 m hosszú, ma már tömedékelt és burjánzó gazzal és növényzettel elfedett alagútbejáratot tekintettük meg. Ez az alagút abban az időben a világ harmadik leghosszabb szállító alagútja volt. A Lyukószén Kft. üzemépületei előtti csoportképpel búcsúztunk ettől a szénmedencétől, emlékezve néhai Lóránt Miklós bányamérnök barátunkra, aki OMBKE és OEE kettős tagként harcolt a bányászat itteni fennmaradásáért.

Edelényben, amely szintén bányász település volt, a felújított L'Huillier-Coburg kastélyt látogattuk meg. Telkibányára igyekezve útközben Vizsolyban a református templomban Károli Gáspár által 1590-ben 800 példányban készített magyar nyelvű Biblia 52 megmaradt eredeti példányának történetével és a merített papírosra történő nyomtatás sajtó-gépével ismerkedtünk meg.

A telkibányai múzeum előtt

Telkibányán a bányászat, erdészet és a kőedény-fazekasság gazdag emlékeit a helyi kőedény manufaktúrát működtető Kádár család által adományozott épületben kialakított múzeumban tekintettük meg. Ma Érc- és Ásványbányászati Múzeum néven várja a látogatókat a Nagy Lajos király által 1341-ben bányavárossá emelt településen, ahol az ércbányászat kis megszakításokkal a 19. századig működött. Ugyanitt Magyarország legelső porcelángyárát Bretzenheim Ferdinánd herceg, a regéci uradalom tulajdonosa alapította 1825-ben. Szállásunk felé, amely az Északkerdő Zrt. Senyői Vendégházában volt, útközben megtekintettük a királykúti Bányász-Erdész Barátság emlékoszlopot, a Mátyás királyról elnevezett forrást és a Jegesbarlangot, valamint a legenda szerinti leány, Szép Ilonka sírját. A Jegesbarlang hűvös belső terében az erdészet csemete-növendékeket tart. Erről a helyről indul ki az Aranyásók útja nevű ércbányászati tanósvény is. Vacsora után selmeci nótázás következett.

Másnap Füzérradványban a Károlyi-kastélyt kerestük fel, ahol ezen a napon – nagy örömünkre – a VII. Nemzetközi Vadétel-főző és Vadásznapi Rendezvényt tartották. A ceremónia a Büki Vadászkürtösök ébresztőjével, az erre a napra készített teríték ünnepélyes behozatalával, majd a „Fohász Szent Hubertuszhoz” ima és a Vadászhimnusz elhangzásával kezdődött, és a csepegő esőre fittyet hányva tartott 17 óráig. A kastély megtekintése után a folyamatos gyenge esőben Füzér várát másztuk meg.

Hollóházán a Porcelánmúzeumot és a mintaboltot tekintettük meg. Innen Kishután keresztül a kőkapui Károlyi Kastélyhotel parkját a gyönyörű fafaragványokkal és a Kemence-

patak felduzzasztott vizével kialakított tavat jártuk körbe, majd gyalog Rostalló felé vettük az irányt a már kikandikáló napsütésben.

Sárospatakra menvén útközben Széphalmon felkerestük híres nyelvújítónk, Kazinczy Ferenc sírját, emlékhelyét és a Magyar Nyelv Múzeumát.

Sárospatakon a Rákóczi-vár állandó kiállításait és a várudvaron feltárt és korhűen rendbe hozott középkori ágyúöntő műhelyt tekintettük meg. Vezetőnk elmondása szerint ez az a hely, ahol még szakmatörténeti célból folytatódik a feltárás és a lehetséges rekonstrukció. Tokajban a Rákóczi Pince melletti borozóban kóstolót tartottunk a hegylevekből, majd a Toldi Étteremben elfogyasztott ebéd után élményekben gazdagodva, a Tisza-tó melletti Akvárium felkeresése után hazafelé indulunk, ki-ki lakhelye felé.

Dánfy László

Első találkozás Selmecczel, avagy két bányász bAlek vallomása az elsőről

A Miskolci Egyetem elsőéves bányász hallgatóiként szeretnénk mondatokba foglalni azt az élményt, amit átélhettünk első selmeccányai kirándulásunkon. Nagy várakozás előzte meg utunkat, mert Firmáinktól sok-sok történetet hallhattunk, és a balekoktatásokon már elméletben mindent megtanultunk az épületekről, komoly és tréfás történetekről, és végre eljöhett az az idő, amikor – pár napig csupán –, de mi is selmecci diáknak érezhettük magunkat.

Selmeccányai utunkat komoly szervezés előzte meg, köszönhetően *Werner Norbert* úrnak és Firmáinknak, *Tóth Balázs a. Hasselhoffnak* és *Varga Péter Imre a. Gentlemannek*. A családiasabb létszámú bányász delegáció kora péntek reggeli órákban Hodrus-Hámor felé vette először az irányt, ahol lehetőségünk nyílt egy arany-ezüst bánya meglátogatására. Számunkra, kik sokan még bányát sem láttak, óriási élmény volt egy működő mélyművelésű bánya. Megérkezésünkön hangos „Zdar Boh!” köszöntés után *sen. Richard Kánya*, a bánya tulajdonosa és fia, *jun. Richard Kánya* fogadott minket. A kobakok és lámpák felvétele után kissé izgulva elindultunk a mélybe *jun. Richard Kánya* vezetésével. Sok-sok szűk vágatot jártunk végig, 5 szinten át ereszkedtünk a mélybe, majd a felszínre jutás után egy kis filmet nézhettünk meg a Hodrus és a környékbeli bányavárosok történelméről és jelenéről. Egész délelőtti programunkat tovább gazdagította *sen. Richard Kánya* saját, gazdag ásványkiállítása, valamint magyar képeslap és bányászati ereklye gyűjteménye. Nagy köszönettel tartozunk, hogy a Kánya család jóvoltából ingyen egy ilyen csodálatos élményben lehetett részünk, amit mindenkinek csak ajánlani tudunk!

Ezen élmények után utunkat Selmeccány felé vettük. Az első nevezetes épület, a Kálvária megpillantása után a „Szép kis város Selmeccány” című nótá eldalolása közben értük el Selmecc határát, ahol a hagyományokat követve a buszunkról leszállva mezítáb sétáltunk be a városba. Szállásunk elfoglalása után egy kis sétát tettünk a városban *Pataki Attila Atyus a. Szóphosó* és *Csomor Tibor Áron a. Hiperaktív biciklis* idegenvezetésével. Első nagy meglepetés számunkra az volt, hogy a balekoktatásokon tanult épületek és nevezetességek mennyire közel található egymáshoz. Szomjunkat muszáj volt kicsit oltani a girbe-gurba utcácskákon való sok gyaloglás után, így egy helyi kocsmában elfogyasztottuk első Steigerünket, ahol csatlakoztak hozzánk dunaújvárosi barátaink is, akik épp akkor pont Selmeccen tartózkodtak. A finom sör elfogyasztása közben nagy örömminkre nótáztunk, vigádtunk. Esti programun-

kat a *Klopacskában* folytattuk, ahol is nem apadt a jókedv, sőt tovább fokozódott. Késő éjszakai órákban hangos nótázással hagytuk el a Klopacskát, és visszatértünk szállásunkra, a Jurajba.

Szombati napunk programokban gazdag volt, melyet többek között *Erik Szombatynak* köszönhetünk, mivel az ő közbenjárása és anyagi támogatása nélkül nem juthattunk volna el ilyen sok látványos és érdekes helyre. Napunkat a Bányászati Múzeumban indítottuk, ahol ritka kordokumentumok és értékes kiállítási darabokon keresztül ismerhettük meg leendő szakmánk és Selmecci Alma Materünk hagyományait és történelmét.

A múzeum megtekintése után a Leányvárra sétáltunk föl, ahonnan gyönyörű kilátás tárult eléink Selmeccányra és a környező hegyekre. A délutánunk fontos programja volt az Óvárban, hogy tiszteletünket tegyük a többször megrongált és áthelyezett 1848-49-es Forradalom és Szabadságharc emlékére állított Honvéd-szobornál. Koszorúzása után elénekeltük a Magyar Himnuszt és a Kossuth-indulót. Ezek után meglátogattuk az Akadémiai Palotákat, ahol szintén koszorút helyeztünk el az OMBKE megalapításának emléket állító táblánál. Az Akadémia falai között eltöprengtünk azon, hogy milyen csodálatos lenne még ezeket a padokat koptatni és ilyen gyönyörű környezetben tanulni. Hátborzongató belegendolni, hogy ha ezek a falak és fák beszélni tudnának, mennyi mindent mesélhetnének hagyományaink eredetéről és az egykori diákéletről ... Amíg ülepedtek bennünk ezek a gondolatok, a *Bányász* kocsmában kicsit megpihentettük fáradt testünk egy jó Steiger kíséretében. Felfrissülés után meglátogattuk a Glanzenberg-altárót.

Selmecci utazásunk egyik fénypontja következett, amikor is este megtartottuk Selmecci Szakestélyünket, ahol részt vettek selmecci barátaink is. A szakest nagyon jó volt sok értékes felszólalással és közös nótázással. A „szabadfolyásban” például egy szlovák bányamérnök kísérte a nótáinkat tangóharmonikájával – ez is ritka és egyedülálló élmény volt számunkra.

Nagy szomorúságunkra érkezett utazásunk utolsó napja, amikor is felsétáltunk a Kálváriához. Itt egy utolsó csodálkozó és elköszönő pillantást vethettünk az ősi városra. Ezután könnyes búcsút vettünk Selmeccünktől és elindultunk vissza Miskolc városába.

Számunkra ez a három nap eddigi egyetemi életünk legfelemelőbb három napja volt, tele sok-sok élménnyel, új barátokkal és egy felejthetetlen első találkozással. Nekünk Selmecc a kezdetekben mesebeli városnak tűnt, amit nem tudtunk elképzelni és a fotók nem tudták visszaadni azt a gyönyörű látványt, amit saját szemünkkel láthattunk. Most úgy érezzük, hogy Selmecc lett a második otthonunk és olyan érzés tölt el bennünket mintha oda haza mentünk volna. Óriási köszönettel és tisztelettel tartozunk *Pataki Attila Atyus a. Szóphosó* támogatásának, személyének és a hagyományok iránti elkötelezettségének, ami példamutató és nagyon motiváló volt számunkra, hogy igenis a bányász hagyományoknak van múltja, jelene és jövője, mert *ha Selmecc hív mi ott leszünk!*

Miskolc, Dudujka-völgy, 2015. május 15.

Jó szerencsét!

*Kovács Emánuel v. Tengeribeteg
Hajnal-Pap Viktor v. Hidrórajöttem lehet olaj lesz,
ha okos lennék jogra mennék, mert nagy a szám és kézizek,
az előadók előtt jót henyélek, de éjjelre mindíg hazatérek*